

מסכת סנהדרין

פרק ד משנה ד

וּשְׁלַשׁ שׂוֹרוֹת שֶׁל פָּלָמִידִי חֲכָמִים יוֹשְׁבִין לְפָנֵיכֶם, כֹּל אַחַד
וְאַחַד מִכִּיר אֶת מָקוֹמוֹ. הַיְוָן אַרְיִכִין לְסֶמֶךְ, סֻמְכִין מִן
קְרָאָשׁוֹנָה. אַחַד מִן הַשְּׁגִינָה בָּא לוֹ לְרָאשׁוֹנָה וְאַחַד מִן
הַשְּׁלִישִׁית בָּא לוֹ לְשִׁגְנִיהָ, וּבָזְרִירִין לְהַנּוֹן עַזְדָּה אַחַד מִן הַקְּהַל
וּמוֹשִׁיבֵין אֹתוֹ בְּשִׁלְישִׁית. וְלֹא הִיא יוֹשֵׁב בָּمָקוֹמוֹ שֶׁל רָאשׁוֹן,
אַלְאָ יַוְשֵׁב בָּמָקוּם הָרָאוּי לוֹ: